

Landsbygds- och
infrastrukturdepartementet
li.remissvar@regeringskansliet.se

Ett tydligt regelverk för aktivt skogsbruk (SOU 2024:91)

Er beteckning: SOU 2024:91 LI2024/02430

Länsstyrelsen i Västra Götaland yttrar sig över delbetänkande av 2024 års skogspolitiska utredning - Ett tydligt regelverk för aktivt skogsbruk (SOU 2024:91)

Sammanfattande synpunkter

Tydliggörande av samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken

Länsstyrelsen *avstyrker* förslaget att en underrättelse enligt skogsvårdslagen inte ska utgöra en anmälan för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken.

Länsstyrelsen *avstyrker* förslaget om en sekretessbrytande bestämmelse i dess nuvarande utformning. Länsstyrelsen anser att tillgängliga data är viktigt och en grund för att verksamhetsutövare ska kunna fatta kloka beslut. Länsstyrelsen anser dock att bestämmelsen behöver utformas på ett annorlunda sätt för att tillgodose skyddet för hotade arter. Frågan behöver alltså utredas ytterligare.

Arealgräns för krav på underrättelse om avverkning

Länsstyrelsen *tillstyrker* att nuvarande arealgräns för avverkningsanmälan kvarstår oförändrad på 0,5 ha.

Övriga åtgärder med krav på underrättelse

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att byggande av skogsbilväg kortare än 300 meter tas bort från kravet på underrättelse/anmälan.

En ny syn på ädellövskog

Länsstyrelsen avstyrker att arealen i ädellövskog ska beräknas per brukningsenhet och att återbeskogning inte nödvändigtvis ska behöva utföras med ädellöv i den yta som avverkats.

Hantering av underrättelser om skogliga åtgärder

Länsstyrelsen avstyrker att tiden mellan underrättelse om skogsbruksåtgärd och den tidpunkt då åtgärden får påbörjas kortas från sex veckor till tio dagar.

Länsstyrelsen tillstyrker att Skogsstyrelsen får medge att sådana åtgärder påbörjas tidigare (än sex veckor) utan att det behöver föreligga särskilda skäl.

Kostnadsfördelning för kunskapsinhämtning

Länsstyrelsen avstyrker att skälighetsavvägningen i 2 kap 7 § miljöbalken ändras på det sätt som utredningen föreslår.

Tillsynen över artskyddsfrågor i skogen

Länsstyrelsen tillstyrker att Skogsstyrelsen blir prövningsmyndighet för artskyddsdispenser.

Länsstyrelsen avstyrker att en anmälan för samråd regelmässigt även ska anses uppfattas som en ansökan om dispens.

Domstolsprocesser

Länsstyrelsen tillstyrker att beslut enligt skogsvårdslagen ska överklagas till mark- och miljödomstol. *Länsstyrelsen tillstyrker* att beslut enligt skogsvårdslagen ska överklagas till den mark- och miljödomstol inom vars område skogsbruksåtgärden vidtas.

Länsstyrelsen tillstyrker utredningens förslag om lämplig domvärjo för överklaganden.

Ersättningsmodell

Länsstyrelsen tillstyrker i huvudsak förslaget om en mer förutsägbar process gällande ersättning från staten vid beslut om begränsningar när skogsbruk avsevärt försvåras. Länsstyrelsen vill dock lyfta fram att arbetet med att skydda skog bör vara planerat och följa en tydlig struktur, baserat på Naturvårdsverkets och Skogsstyrelsens strategi, samt kompletteras med insatser på lokal och regional nivå.

Synpunkter på förslag

5. Tydliggörande av samråd enligt 12 kap. 6 § miljöbalken

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att en underrättelse enligt skogsvårdslagen inte ska utgöra en anmälan för samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken.

I utredningen anges att *"det finns tillämpningssvårigheter med att en avverkningsanmälan enligt skogsvårdslagen också är en anmälan för samråd enligt miljöbalken, vilket redan påpekats av Skogsutredningen 2019."* Länsstyrelsen delar inte den uppfattningen. Arbetsgången är att en avverkningsanmälan tas upp som en anmälan om samråd enligt 12 kap 6 § miljöbalken först när Skogsstyrelsen bedömer att den innebär en väsentlig ändring av naturmiljön. I praktiken är det Skogsstyrelsens ansvar att initiera ett 12:6-ärende enligt miljöbalken när hänsyn enligt skogsvårdslagen brustit och ett föreläggande enligt 12 kap. 6 § miljöbalken krävs för att uppfylla miljölagstiftningen.

Om detta samband tas bort måste Skogsstyrelsen, när en avverkningsanmäld åtgärd påverkar skyddade arter, förelägga markägaren att göra en samrådsanmälan. Det föreslagna tillvägagångssättet innebär inte någon administrativ förenkling för den enskilde (och rimligen inte heller för tillsynsmyndigheten). Det strider även mot principen "en väg in" för den enskilde.

Utredningen föreslår att samråd ska ske när en skogsbruksåtgärd genomförs i specifika områden med mycket höga naturvärden, för att uppfylla kraven enligt art- och habitatdirektivet, fågeldirektivet och EU:s vattendirektiv. Länsstyrelsen vill påpeka att strikt skyddade

arter inte bara förekommer inom "specifika områden med mycket höga naturvärden". Om så vore fallet hade det räckt med områdesskydd för att säkerställa att naturvårdsdirektivens syften upprätthålls.

Länsstyrelsen avstyrker förslaget om en sekretessbrytande bestämmelse i dess nuvarande utformning. Länsstyrelsen anser att tillgängliggöra data är viktig och en grund för att verksamhetsutövare ska kunna fatta kloka beslut. Länsstyrelsen anser att dock bestämmelsen behöver utformas på ett annorlunda sätt för att tillgodose skyddet för hotade arter. Frågan behöver alltså utredas ytterligare.

Utredningen föreslår att 20 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen ändras så att sekretess för skyddsklassade arter inte ska gälla mot fastighetsägaren. Länsstyrelsen anser att förslaget principiellt är rimligt – det är svårt att utforma hänsyn till skyddade arter vid skogsbruk om förekomsten av den skyddade arten inte är känd – men den föreslagna utformningen av bestämmelsen blir alltför vidsträckt och riskerar att få allvarliga konsekvenser för bevarandet av hotade arter. Syftet med den sekretessbrytande bestämmelsen är att ge fastighetsägaren tillräcklig kunskap inför planerade skogsbruksåtgärder men den föreslagna utformningen ger fastighetsägaren i princip obegränsad tillgång till samtliga skyddsklassade uppgifter oavsett om arten är känslig för skogsbruk eller inte. Den ventil som föreslås för att kunna neka utlämnande av uppgifter är enligt Länsstyrelsens bedömning inte tillräcklig. Det finns arter som är utsatta för olaglig förföljelse men som generellt sett inte är särskilt känsliga för skogsbruk, som exempelvis järv och lo. Det kan också innebära att benägenheten att rapportera in förekomster av skyddade arter minskar om det finns farhågor att informationen leder till olika typer av störningar för arterna i fråga.

Dessutom är de flesta skyddade arter som kan kräva långtgående hänsyn vid skogsbruk inte skyddsklassade. Länsstyrelsen anser att frågan behöver utredas ytterligare innan eventuella ändringar i offentlighets- och sekretesslagen beslutas.

6. Arealgräns för krav på underrättelse om avverkning

Länsstyrelsen tillstyrker att nuvarande arealgräns för avverkningsanmälan kvarstår oförändrad på 0,5 ha.

7. Övriga åtgärder med krav på underrättelse

Länsstyrelsen avstyrker förslaget att byggande av skogsbilväg kortare än 300 meter tas bort från kravet på underrättelse/anmälan.

Att anlägga en skogsbilväg kortare än 300 meter i känslig natur kan medföra långt större skador än en mycket längre väg i trivial produktionsskog. Det är naturvärdena på platsen som avgör graden av påverkan och en gräns på 300 meter är inte relevant i sammanhanget.

Länsstyrelsen ställer sig frågande till nyttan med att införa ännu ett begrepp, "underrättelse", i tillägg till det redan förekommande anmälan. Det står inte klart vilka vinsterna med det nya begreppet skulle vara och vad som i praktiken skulle vara skillnaden mot dagens anmälningsförfarande.

Länsstyrelsen tillstyrker förslaget att Skogsstyrelsen ges i uppdrag att i föreskrifter ställa tydligare krav på vad en anmälan ska innehålla. Det underlättar och skapar förutsägbarhet för den enskilde när en åtgärd planeras och underlag för anmälan upprättas. Det skapar också förenkling för tillsynsmyndigheten.

8. En ny syn på ädellövskog

Länsstyrelsen avstyrker att arealen ädellövskog ska beräknas per brukningsenhet och att återbeskogning inte nödvändigtvis ska behöva utföras med ädellöv i den yta som avverkats. Länsstyrelsen anser inte att utredaren visat att den beskrivna inlåsningseffekten är ett stort problem. De områden som idag domineras av ädellöv har ofta en historik med ädellövträd långt tillbaka i tiden. Detta eftersom de naturliga mark- och klimatförutsättningarna här ofta är gynnsamma för ädellövträd. Att ersätta skogen på dessa marker med andra trädslag riskerar därför att försämra möjligheten för arter knutna till dessa miljöer att på lång sikt leva kvar i landskapet.

Utredningen föreslår inga krav avseende lämplig plats eller trädslag vid nyetablering av ädellövskog som kompensation för avverkad ädellövskog. Förutsättningarna för den biologiska mångfalden är väsensskild mellan ädellövskog på sina naturliga platser i landskapet och till exempel planterade förädlade ädellövsorter på åkermark. Konsekvenserna av förslaget riskerar därför att försämra den ekologiska funktionaliteten i landskapet.

Länsstyrelsen delar utredarens syn på att arealen ädellövskog bör utökas i framtiden av exempelvis naturvårds- och klimatskäl. En lösning kan vara att tillämpa utredarens förslag enbart på områden som omförs till ädellövskog efter att en ny lag kommit på plats. Det skulle ge markägaren samma möjlighet att prova ädellövskog på ny mark, utan att låsa in den nya arealen som ädellövskog.

9. Hantering av underrättelser om skogliga åtgärder

Länsstyrelsen avstyrker att tiden mellan underrättelse om skogsbruksåtgärd och den tidpunkt då åtgärden får påbörjas kortas från sex veckor till tio dagar.

Länsstyrelsen tillstyrker att Skogsstyrelsen får medge att sådana åtgärder påbörjas tidigare (än sex veckor) utan att det behöver föreligga särskilda skäl.

Länsstyrelsen bedömer att tio dagar är en orimligt kort tid för tillsynsmyndigheten att hinna granska och reagera på en avverkningsanmälan. Om åtgärden behöver remitteras till någon annan myndighet, till exempel länsstyrelsen, behövs tillräckligt med tid för att kunna bereda ärendet och avge ett adekvat svar. I västra Götalands län sker idag kontroll av avverkningsanmälningar utifrån exempelvis art och habitatdirektivet, åtgärdsprogram för hotade arter eller arbetet med områdesskydd genom att Länsstyrelsen gör regelbundna automatiserade GIS-sökningar med hjälp av Skogsstyrelsens GIS-skikt med avverkningsanmälningar. Med nuvarande system finns det rimlig tid för dataöverföring mellan myndigheterna och för Länsstyrelsen att lämna synpunkter på planerade avverkningar. Detta förbättrar möjligheterna att avverkningar genomförs på ett sätt som säkerställer Sveriges åtaganden att skydda hotade naturtyper och arter såväl för de kulturmiljövärden som behöver bevaras.

En förkortning av handläggningstiden riskerar att ge signalen till markägaren att skogsbruksåtgärder får påbörjas utan att invänta tillstånd enligt annan lagstiftning, exempelvis kulturmiljölagen

Länsstyrelsens uppfattning är att det inte är de sex veckorna i sig som är ett problem, snarare att myndigheten inte har resurser att hantera inflödet av ärenden. Detta leder ibland till återförvisningar på grund av bristande utredningar när avverkningar överklagas till domstol. Länsstyrelsen delar utredarens syn på att många anmälningar innehåller undermålig information och att detta till viss

del kan bero på att anmälan skickas in innan den operativa detaljplaneringen är gjord. Detta på grund av att skogsägaren vill få tidsfristen på 6 veckor att börja löpa. Länsstyrelsen anser dock att kvalitén på anmälningarna hanteras bättre genom en tydligare kravställning på vad en anmälan ska innehålla i enlighet med det förslag som utredaren föreslår under 7.2.2.

Länsstyrelsen anser det olyckligt om beslut om interimistiskt förbud normaliseras genom att Skogsstyrelsen ska fatta sådana beslut så fort det finns anledning att utreda ett samrådsärende. Att ändra lagstiftningen i riktning mot att myndigheten tvingas fatta beslut om interimistiskt förbud på grund av tidsbrist är inte att förenkla processen. Det leder till en onödig handläggningsprocess som både tar tid och som ger onödiga signaler om hårda tag som ett interimistiskt beslut kan uppfattas som. Länsstyrelsen delar inte uppfattningen att ändringen kommer att effektivisera markägarnas arbete och bedömer att fördelarna med att en stor andel av samråden hinner hanteras inom nuvarande 6 veckor utgör skäl att bibehålla denna tidsfrist.

Däremot ser Länsstyrelsen fördelar med att Skogsstyrelsen ska kunna medge att åtgärden får påbörjas tidigare än sex veckor, vilket också motsvarar utformningen av bestämmelsen i 12 kap 6 § miljöbalken.

10. Kostnadsfördelning för kunskapsinhämtning

Länsstyrelsen avstyrker att skälighetsavvägningen i 2 kap 7 § miljöbalken ändras på det sätt som utredningen föreslår.

Förslaget strider mot de allmänna principerna i miljöbalken, och ger skogsbruket en särställning i miljölagstiftningen som inte kan motiveras med hänvisningen till 2 kap 15 § regeringsformen. De allmänna hänsynsreglerna syftar till att vara just allmänna, oavsett typ av verksamhet eller åtgärd som vidtas och av vem. Eventuell särreglering av olika sektorer och intressen har i stället placerats i andra kapitel i miljöbalken. Att särreglera en samhällssektor på det föreslagna sättet redan i 2 kap miljöbalken går emot systematiken i hela miljölagstiftningen och skulle allvarligt undergräva de allmängiltiga principerna som fastställs i 2 kap miljöbalken.

Vidare ter sig den föreslagna begränsningen om procentandel av värdet som gräns för utredningens kostnad godtyckligt satt och den

synes inte vara grundad i någon djupare analys. Länsstyrelsen delar sammanfattningsvis de förbehåll som 2019 års skogsutredning framförde i frågan.

12. Tillsynen över artskyddsfrågor i skogen

Länsstyrelsen *tillstyrker* att Skogsstyrelsen blir tillsynsmyndighet för artskyddet vid skogsbruksåtgärder.

Länsstyrelsen *tillstyrker* också att Skogsstyrelsen blir prövningsmyndighet för artskyddsdispenser.

Länsstyrelsen *avstyrker* att en anmälan för samråd regelmässigt även ska anses uppfattas som en ansökan om dispens.

Länsstyrelsens synpunkter rörande att Skogsstyrelsen föreslås bli tillsynsmyndighet för artskyddet vid skogsbruksåtgärder såväl som prövningsmyndighet av artskyddsdispenser bygger på hur det fungerar i vårt län. Länsstyrelsen *tillstyrkte* förslag på att dispensprövning och tillsynsmyndighet skulle skötas av samma myndighet i remissvaret till Artskyddsutredningen (SOU 2021:51)

Det kan dock finnas andra länsstyrelser som utifrån sina förutsättningar gör en annan bedömning av dessa förslag.

Länsstyrelsens uppfattning är att Skogsstyrelsen, så som domstolspraxis har utvecklats, redan idag har ett mycket stort ansvar för artskyddstillsynen i skogsbruket och att det är ändamålsenligt att Skogsstyrelsens ansvar tydliggörs. Länsstyrelsen anser samtidigt att det är av stor vikt att Skogsstyrelsen får förutsättningar att ha tillräcklig kompetens inom artskyddsfrågorna för att fullgöra sitt tillsynsansvar.

Länsstyrelsen i Västra Götalands län har en fungerande och värdefull samverkan med Skogsstyrelsens lokala distrikt och det är av vikt att den typen av samverkan fortsatt kan förvaltas och utvecklas. Detta särskilt som behoven av kontaktytor mellan tillsynsmyndigheterna avseende till exempel Natura 2000-frågor, formellt skydd av värdefull skog är stora. Det är också en förutsättning för att skapa tydlighet och förutsägbarhet för skogsägare.

Länsstyrelsen delar *inte* utredningens uppfattning att en anmälan om samråd regelmässigt ska anses utgöra ett underlag för en dispensansökan, för de fall en sådan behövs.

En anmälan om samråd för en åtgärd som påverkar skyddade arter kan utmyнна antingen i ett (1) föreläggande om försiktighetsmått eller (2) förbud för att undvika att förbuden i artskyddsförordningen utlöses, eller i att en (3) dispens sedan lämnas in (se Mark- och miljööverdomstolens dom 2016-02-03 i mål M 2114-15).

För att en dispens ska kunna prövas måste följande villkor vara uppfyllda:

1. **Tillräckligt underlag** ska finnas för att kunna bedöma hur åtgärden påverkar bevarandestatusen för den eller de berörda arterna.
2. **Ingen annan lämplig lösning** får finnas – det vill säga, åtgärden ska vara nödvändig och inte kunna genomföras på något annat sätt som är mindre skadligt för arterna.
3. **Godtagbart ändamål** krävs om arten är skyddad enligt 4 § eller 4 a § artskyddsförordningen. I sådana fall måste åtgärden ha ett syfte som ryms inom de godtagbara ändamål som anges i 14 § punkt 3 i samma förordning.

Det är viktigt att notera att det underlag som krävs för att bedöma dessa villkor normalt sett går utöver vad som ingår i ett vanligt samrådsunderlag vid en avverkning.

Förslaget riskerar därmed att bli orimligt betungande för den enskilde som då i varje enskilt fall när skyddade arter berörs ska bedöma om åtgärden kan vara dispenspliktig och därmed om det kan bli fråga om dispensprövning med det underlag som då krävs.

Utredningens förslag riskerar också att medföra att det blir otydligt var gränsen går mellan vad som är tillåtet att genomföra utan dispens (eventuellt under iakttagande av särskilda hänsyn och försiktighetsmått) och vad som kräver artskyddsdispens. Detta är viktigt eftersom rätten till ersättning för närvarande är kopplad till en nekad artskyddsdispens, enligt Högsta domstolens uttalanden i Tjäderspelet i Malsättra (NJA 2023 s. 291).

13. Domstolsprocesser

Länsstyrelsen tillstyrker att beslut enligt skogsvårdslagen ska överklagas till mark- och miljödomstol. Länsstyrelsen tillstyrker att

beslut enligt skogsvårdslagen ska överklagas till den mark- och miljödomstol inom vars område skogsbruksåtgärden vidtas.

Länsstyrelsen delar utredningens uppfattning att dagens ordning där samma åtgärd kan bli föremål för dubbla överklaganden i olika domsstolskedjor inte är ändamålsenlig vare sig för den enskilde eller det allmänna. Mark- och miljödomstolarna har god kompetens inom områdena och kan med fördel tillföras ytterligare kompetens i form av tekniska råd med skoglig och skogsbiologisk inriktning.

Länsstyrelsen tillstyrker också utredningens förslag om lämplig domvärjo för överklaganden.

14. Ersättningsmodell

Länsstyrelsen vill lyfta fram att arbetet med att skydda skog bör vara planerat och följa en tydlig struktur, baserat på Naturvårdsverkets och Skogsstyrelsens strategi, samt kompletteras med insatser på lokal och regional nivå. Enligt den senaste regionala skogsstrategin ska Länsstyrelsen och Skogsstyrelsen tillsammans skydda 9 200 hektar skog. Fram till år 2020 hade cirka 8 050 hektar skyddats. Det är positivt om utredningens förslag skapar mer förutsägbarhet för markägare och uppmuntrar till skogsskötsel som gynnar viktiga naturvärden. Dagens process för att få ut ersättning från staten är för krånglig och oförutsägbar.

Allmänna synpunkter

Av landytan i Västra Götalands län är 60% skog varav 54% är produktiv skogsmark. Arealmässigt är länet det största skogslänet efter norrlandslänen och Värmland. Skogstillväxten är relativt hög och sett till avverkad volym var västra Götaland det län där det avverkades mest skog 2023.

I Västra Götalands län ägs 80% av skogen av enskilda skogsägare. Det kan jämföras med riksnivån där enskilda skogsägare äger strax under 50% av arealen. Antal fysiska personer som äger skog i länet är 43 616 (2023) där medelåldern är drygt 61 år och medelarealen är 20 ha.

Skogen har med andra ord stor betydelse för länet utifrån alla tre hållbarhetsdimensioner.

Att skapa förutsättningar för skogsägare att bedriva skogsbruk på ett långsiktigt hållbart sätt är i många avseenden avgörande. Allt fler frågor landar på olika sätt i skogen och vikten av olika platser förutsättningar blir alltmer avgörande, precis som olika skogsägares förutsättningar. Det rör också myndigheters förutsättningar att bidra till ett hållbart skogsbruk.

Det ställer stora och delvis nya krav på såväl skogsägare som myndigheter. En viktig del i detta är kunskapen om olika platser förutsättningar och hur olika brukningsalternativ påverkar dessa. och avvägningar mellan olika samhällsmål.

Utöver platser olika förutsättningar har länets olika skogsägare också olika förutsättningar. Länsstyrelsens svar på remissen tar avstamp i hur myndigheter kan stötta skogsbruket utifrån de samhälleliga mål som finns. Den regionala och lokala kunskapen och förutsägbarheten i processer blir i detta avgörande.

Länsstyrelsen saknar resonemang kring skogens kulturmiljövärden. 2023 genomförde Länsstyrelsen i Västra Götalands län en GIS-analys då antalet beslut hos totalt 14 länsstyrelser jämfördes med antalet avverkningar i anslutning till en fornlämning. Analysen visade att de 14 länsstyrelserna hanterade cirka 93% av alla avverkningar i anslutning till en fornlämning år 2015. Motsvarande siffra för år 2023 var 37 %. En bidragande orsak till den negativa trenden beror nya rutiner som Skogsstyrelsen införde 2019 och som innebar att skogsägarna själva skulle anmäla till Länsstyrelserna om en avverkning riskerade att påverka en fornlämning. Innan dess granskade Skogsstyrelsen alla inkomna avverkningsanmälningar och meddelade länsstyrelserna om det fanns risk för att fornlämningar skulle påverkas. Denna förenkling har resulterat i fler skador på forn- och kulturlämningar i skogen.

Enligt Skogsstyrelsens uppföljning av kulturmiljöhänsyn vid föryngringsavverkning skadas ca 30 % av fornlämningar och fornlämningsområden inom föryngringsområden varje år i samband med skogsbruksåtgärder.

Länsstyrelsen noterar att utredningen inte tar upp konsekvenser av restaureringsförordningens icke-försämringskrav. Enligt förordningen får inte arealen skog som är av naturtyp enligt habitatdirektivet minska i omfattning, vilket Miljömålsberedningens förslag (SOU 2025:21) tar upp. Senast 2026 ska medlemsländerna ha

system och resurser på plats för att förhindra avsevärd försämring av förordningens naturtyper. Detta gäller även skogar som idag inte motsvarar naturtyp, men som skulle kunna utvecklas till naturtyp med rätt åtgärder. Sådana skogar kan behövas för att leva upp till förordningens krav på att restaurera skogsmark för att uppnå så kallad gynnsam referensareal för naturtyperna. En förkortad handläggningstid som föreslås riskerar att leda till att den kunskap och hänsyn som krävs för att Sverige som land ska leva upp till förordningens krav inte uppfylls.

Länsstyrelsen ser en risk med det som i kommittédirektivet uttrycks som att förslaget ska syfta till att främja bland annat "en långsiktigt ökad tillgång till hållbar skoglig biomassa". Vidare skrivs i direktivet att "en ökning av den skogliga tillväxten och därmed ökad tillgång till biomassa, i linje med ett hållbart skogsbruk, är därför av stor vikt."

I Skogsutredningens "Stärkt äganderätt, flexibla skyddsformer och naturvård i skogen" (SOU 2020:73) konstateras att det är en utmaning att öka skogens tillväxt utan negativ påverkan på andra ekosystemtjänster eller värden som biologisk mångfald.

Utvärderingar av Sveriges miljömål visar att de flesta miljömål inte kommer att nås inom utsatt tid och att markanvändning och uttag av naturresurser är en bidragande orsak. Länsstyrelsen anser att även skogutredningen på ett tydligare sätt bör problematisera ett ökat uttag av biobaserade råvaror och betona vikten av att detta inte görs på bekostnad av förlust av biologisk mångfald.

Exempelvis konstateras i Skogsstyrelsens fördjupade utvärdering 2023 (rapport 2022/12) att miljömålet Levande skogar inte är uppnått och att det inte kommer att kunna nås med befintliga och beslutade styrmedel samt att utvecklingen i miljön är negativ.

Slutligen saknar vi resonemang kring viktiga aktörer som exempelvis virkesuppköparens och entreprenörers roller och ansvar.

De som medverkat vid beslutet

Beslutet har fattats av länsöverdirektören Jörgen Peters med rådgivaren Fredrik Fredrikson som föredragande. I den slutliga handläggningen har också avdelningschefen Ingrid Guldbrand medverkat. I handläggningen i övrigt har naturvårdshandläggaren Sven Arvidsson, handläggaren Tobias Bernhardsson, antikvarien Jesper Clarito, samt naturvårdshandläggaren Henrik Roos, deltagit.

Denna handling har godkänts digitalt och saknar därför
namnunderskrift.

Kopia till:

li.dl@regeringskansliet.se